

Rafiq Yusifoğlu

Bir yağış yağır ki...

Bir yağış yağır ki, dəli bir yağış,
Xəyalım çırpinır sel-su içində...
Məni ruhlandıır bu iti axış! -
Kaş sevgim olaydı bu sel gücündə!

Uğultu hürkütür uçan quşları,
Az qalır hər yeri sel-su apara.
Sellərə qoşulub axan daşların
Dili də yoxdur ki, haray qopara.

Bir yağış yağır ki, könlündən keçir
Ucundan yapışib göye çıxasan.
Səyyar buludların qanadlarında
Gedib öz yurduna yiye çıxasan...

Dalib xeyallara hey köks ötürdüm,
Göz yaşım yamanca məni göynətdi.
Bu yağış içimdə sevgi bitirdi,
Bu yağış içimdə qeyrət göyərtdi...

Bu gecə sübəcən...

Qəlbimə tuşlanan dərd nizə-nizə,
Saralıb yarpağım, solub güllərim.
Nə ata-anama, nə evimizə,
Nə də kəndimizə yetir əllərim.

Bəs qalan ömrümü kimə həsr edim?
Doğma diyarında qəribəm, qərib.
Bu gecə əriyib sonsuz həsrətim,
Kənddəki evimiz yuxuma girib.

...Yağış qoymurdu ki, alışam, yanam,
Baxırdım buludu biçən işığa.
Evin bir küncündə əyləşib anam,
Yemək yedirdirdi körpə uşağa...

Döyürdü buludu şimşek qamçılar,
Sanki ölüm-dirim savaşı idı...
Evimiz damirdi,
axan damclar,
nigaran ruhların göz yaşı idı...

Şimşek oynayırdı bulud içində,
Külək işardirdi kül altda közü.
Dağlar dayanmışdı sükut içində,
Peyhanın, Qışrağın dolmuşdu gözü...

Kimsə eştəməsin qoy ahlarımı,
Ruhuma şəfəqlər səpirdi Allah.
Ot basan cıçılalar ayaqlarımı
Necə qucaqlayıb öpürdü, Allah!

Bu yerdə kəsək də, daş da doğmadı,
Burda ətir saçır qaratikan da.
Bu yerdə payız da, qış da doğmadı,
İnsan darixarmı doğma məkanda?!

Yaxına gəlmişdi sanki uzaqlar,
Mən Qızıl qayadan durub baxanda.
Ətirli yamaclar, sərin bulaqlar
Bizi darixmağa qoymaz bir an da.

Yad deyil sübəcən ulayan qurd da,
Gül tək bu torpaqda bitsəm, solmaram.
Bu doğma məkanda, bu doğma yurddə,
Yüz il tək yaşasam tənha qalmaram...

...Yuxudan durmuşam, gözlərim işib,
Ağac tək kök atıb, rişələnmişəm.
Xatirə közləri içində düşüb,
Bu gecə sübəcən pörşələnmişəm...

Əsl yaşamalı gün indi gəldi

Aldanma buludsuz göylərə baxıb,
Leysan qabaqdadı, sel qabaqdadı.
Hər şeyi öünüə qatıb aparan
Tufan qabaqdadı, yel qabaqdadı.

Neçə gadıklardən ötəcək yolu,
Uzanıb Şuşaya gedəcək yolu,
Sanma ki, səhrada bitəcək yolu,
Çəmən qabaqdadı, çöl qabaqdadı.

Yoluna göz dikib nə qədər səhər,
Kim ki, inadcildir, onundur zəfər!
Çaya qovuşmaqla tükənmir səfər,
Ümman qabaqdadı, göl qabaqdadı.

Sirdaşın sansan da kədəri, qəmi,
Gün altda bərq vurur gözünün nəmi,
Bəmdə oxuyursan hələ nəğməni,
Qayalar titrədən zil qabaqdadı.

Ötür bülbül kimi könlünün sazi,
Çıraqban qəlbində gecələr azıb,
Tanrı qismətinə qönçələr yazıb,
Hələ pardəqləyən gül qabaqdadı.

İman indi gəldi, din indi gəldi!
Ölmüş ümidiyim dirildi gəldi!
Əsl yaşamalı gün indi gəldi,
Hələ neçə-neçə il qabaqdadı...

Bir dəli sevdadır ömrün mənasi

Sən mənə zəng etdin, duydum o saat,
Səsinin nəsimə ehtiyacı var.
Mənə gəl-gəl dedi yeni bir həyat,
Mizrabın cüt simə ehtiyacı var.

Fərqində deyilsən əsen küləyin,
Təzə bir sevdayla vurur ürəyin.
Gözündə şəh gülən körpə ciçəyin
Halal bir nəsimə ehtiyacı var.

Gözləri yol çəkir tənha çöllərin,
Buzdan qaymaq tutub suyu göllərin,
Üşüyən əllərin, qırov tellərin
Qaynar nəfəsimə ehtiyacı var.

Onsuz da məhəbbət baxmayır yaşı,
Haqqındı, sevdali bir ömür yaşı!
Qəlbim döyüncək qəlbini qoşa,
Köksün köksümə ehtiyacı var!

Sənin qullığunda hər an mən hazır...
Min qəlb yamamışam, gülüm, mən aži,
Bir dəli sevdadır ömrün mənasi,
Qəlbinin tilsimə ehtiyacı var!...

Yol çəkir sevdiyim qadının gözü

İllərlə üzündən təbəssüm dərdim,
Ürəyim rahatlıq tapdı elə bil.
Bu günsə bir qəmli şəklini gördüm,
İçimdə firtına qopdu elə bil.

Hansı naşı qırıb könül simini? -
Zirvəsi dumanlı dağa dönmüsən.
Kimsə oğurlayıb təbəssümünü,
Meyvəsi dərilmiş bağa dönmüsən!

Köksündən bənövşə dərən busəni
Təşnə dodaqların gözləyə bilmir.
Daha içindəki qəmi, qüssəni
Nurlu təbəssüm də gizləyə bilmir.

Bir kiçik ürəyə bir aləm sığır,
Qaynar nəfəsini ətir bilirom.
Sənin gözlərindən başlayan cığır
Mənim gözlərimdə bitir, bilirom...

Bu gecə sübəcən qəlbim ağrıyıb,
Çiçək duyğularım düşüb sazağı.
Həris baxışları biçib, doğrayıb,
Sənin baxışların baxır uzağa...

Oyatdın kül altda uyuyan köyü,
Həsrət alovunda mən də yanmışam.
Yol çəkir sevdiyim qadının gözü,
Yolun son ucunda mən dayanmışam...

Bənövşə duyğular

Mənə göndərilən bir qom bənövşə
Qəlbimi köklədi yaz havasına.
Dilimdə xoş sözler qönçə bağlayıb,
Qulaq as könlümən yaz avazına!

Az qalır içimdə sellər oyana,
Sevgidən, heyrətdən gözlərim dolub.
Hər məni görəndə od tutub yanan,
Közərən yanağın dan yerim olub.

Dolub ciyərimə bənövşə ətri,
Dilimin ucunda əsir sözlərim.
Məni sevən, duyan çıçəkdən ötrü
Yağış əsirgəməz bulud gözlərim...

Alım qadasını alın yazımın! -
Könlümün kükrəyən seli sən oldun!
Bəlkə də gecikən sevgi yazımın
Bənövşə qoxulu gülü sən oldun?!

Gözləri dikilib aya, günəşə,
Gör şair nələrə ümid bəsləyir?!
Köksündən boylanan bir cüt bənövşə,
Məni bir əbədi yaza səsləyir!

Şəhid, şəhid balası və Azərbaycan bayrağı

Iki gün bundan qabaq televiziyyada torpaqlarımız uğrunda döyüşlərdə həlak olan taqım komandırı, kapitan Nəcməddin Savalanovun dəfn mərasimindən hazırlanan süjet verildilər. Onun körpə qızının atasının məzəri başında mənim "Üçrəngli bayraq" şerimi söyləməsi hamını ağlatdı. Ekranın bu üzündə mən də göz yaşlarını saxlaya bilmədim...

Üçrəngli bayrağım
göyqurşağı kimi şəfəq saçır,
onun rəngləri
heç zaman deyil solası.
Bayrağımın altında
şəhid uyuyur,
Bayrağımın üstündə
"Üçrəngli bayraq" şerini
oxuyur şəhid balası...
İntiqam almaq istəyi
onlara rahatlıq vermir,
Nə mürgüləyə,
nə yata bilirlər. -
Şəhid oğullarımız
bayrağa bükülüb
dəfn olunduğundan,
şəhid övladları
bayrağı özlərinə
ata bilirlər...
Bəsdi uyuduğumuz,
İlin-günün bu vədəsində
bu nə mürgüdü,
bu nə yuxudu?
Bayraqları dalgalandıran
küləklər deyil,
şəhidlərin intiqama səsləyən
ruhudu...

